

Ще испъчишъ, юначина,
Гордо млада грждъ.
Безъ тѣга ли щещъ замина
Менъ и бащинъ вжтъ?
Какъ ще роня ази, бѣдна,
Сълзи въ тишина!
Спи ми рожбо ненагледна, —
Нанкай, нани-на.

Ще те чакамъ, и въ неволя
Днитѣ ще чета;
Все за тебе ще се моля
Денемъ и ноця.
Ще прѣмислямъ какъ страдаешъ
Ти на чужбина...
Спи ти, грижи що не знаешъ, —
Нанкай, нани-на.

Ще ти вържа кръсть на шия —
И на шжтъ и въ бой,
Нека отъ зла орисия
Да та пази той.
Майка си помни, на ратно
Пòле, въ кръвнина....
Спи, майчино чедо златно, —
Нанкай, нани-на.